

DEPARTAMENTUL PENTRU
RELAȚIA CU PARLAMENTUL

PARLAMENTUL ROMÂNIEI
336/26.08.2015

F.F. URGENT

L 323, L 315

București
Bp 323, 26.08.2015

București, 25.08.2015

Nr. 7758/DRP

b 296, b 223, b 180, b 264, b 216, b 192, b 335,
b 195, b 230, b 199, b 213, b 287, b 315, b 319, b 304, b 294, b 289, b 234,
b 244, b 281, b 257, b 249, b 255, b 267, b 190, b 257, b 163, b 202, b 219,
STIMATE DOMNUL SECRETAR GENERAL,
b, 260, b 200, b 140, b 242, b 261, b 136, b 167, b 337, b 332

Vă transmitem, alăturat, în original, punctele de vedere ale Guvernului cu privire la 42 inițiative legislative parlamentare aflate în dezbateră Senatului, aprobate în ședința Executivului din data de 19.08.2015.

Totodată, apreciem necesar ca pe parcursul procedurilor de legiferare cu privire la aceste inițiative legislative să fie invitați la dezbateri reprezentanții ministerelor/instituțiilor de resort, indicate în anexă pentru fiecare inițiativă legislativă în parte, pentru a susține punctul de vedere al Guvernului.

Cu stimă,

MINISTRU DELEGAT PENTRU RELAȚIA CU PARLAMENTUL

EUGEN NICOLICEA

DOMNULUI ION VĂRGĂU

SECRETARUL GENERAL AL SENATULUI

GVERNUL ROMÂNIEI
PRIMUL – MINISTRU

1272
19.08.2015
PARLAMENTUL ROMÂNIEI
336/26.08.2015
L 323, L 315

Biroul pentru Senatului
Bp 323 26.08.2015

6296; 6223; 6182; 6264; 6216; 6192,
6335, 6195; 6230, 6199; 6213, 6287, 6315,
6319, 6304; 6294; 6285; 6234; 6244, 6281;
6257, 6249, 6255; 6267, 6196, 6259, 6163, 6202,
6119, 6266, 6200, 6140; 6292, 6261, 6136, 6167
6337, 6332

STIMATE DOMNULE PREȘEDINTE,

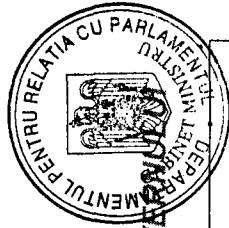
În ședința din data de 19.08.2015, Guvernul a aprobat punctele de vedere cu privire la 42 inițiative legislative parlamentare aflate în dezbateră Senatului, pe care vi le înaintăm alăturat.

Totodată, precizăm că susținerea acestor puncte de vedere va fi realizată de reprezentanții ministerelor/instituțiilor menționate în anexă pentru fiecare inițiativă legislativă.

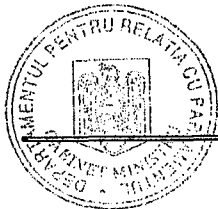
Cu stimă,

VICTOR PONTA

**Domnului senator Călin-Constantin-Anton Popescu-Tăriceanu
Președintele Senatului**

Nr. crt.	TITLU PROPUNERE LEGISLATIVĂ / NR. ÎNREGISTRARE/INIȚIATORI	OBIECT DE REGLEMENTARE	MINISTERE SI INSTITUȚII VIZATE	PUNCTUL DE VEDERE AL GUVERNULUI	MOTIVARE
37.	<p>Propunere legislativă pentru modificarea articolului 309 din Legea nr.286/2009 privind Codul Penal</p> <p>B292/2015</p> <p>Diaconu Mihai-Bogdan - deputat Independent</p>	<p>Inițiativa legislativă reglementează amendarea unor dispoziții ale Legii nr. 286/2009 vizând înăsprirea regimului sancționator al infracțiunilor de corupție care au produs un prejudiciu mai mare de 100.000 Euro. Se propune sancționarea acestor fapte cu închisoarea pe viață, cu executare, fără posibilitatea de reducere sau de suspendare a pedepsei, precum și aplicarea măsurii confiscării extinse sau totale a averii.</p> <p>De asemenea, propunerea legislativă prevede obligarea persoanelor condamnate pentru fapte de mare corupție la prestarea, 8 ore pe zi, 5 zile pe săptămână, a unei munci în folosul comunității.</p>	<p>• MJ</p>	<p><u>nu susține propunerea legislativă</u></p>	<p>Guvernul nu susține această inițiativă legislativă pentru considerentele exprimate în adresa MJ nr.51929/15.07.2015, pe care o anexăm.</p>

5227/2015

Annexă la pag. 37 din
tabel ferat, B 292/2015
(4 pagini).

Nr. 51929/2015
15.07.2015

Nr. 6979 /D.R.P.
Data 15.07.2015

Domnului Eugen Nicolicea

Ministrul delegat pentru relația cu Parlamentul

Referitor la: propunere legislativă pentru modificarea articolului 309 din Legea nr. 286/2009 privind Codul penal.

Stimate domnule ministru,

Urmare adresei dumneavoastră nr. 5463/B/DRP/2015 referitoare la propunerea legislativă pentru modificarea articolului 309 din Legea nr. 286/2009 privind Codul penal, inițiată de domnul deputat Bogdan Diaconu, vă comunicăm următoarele:

Propunerea legislativă are în vedere modificarea art. 309 din Legea nr. 286/2009 privind Codul penal și înăsprirea regimului sancționator al infracțiunilor corupție care au produs un prejudiciu mai mare de 100000 de EURO.

Autorul propune sancționarea acestora cu închisoarea pe viață, fără posibilitatea de liberare condiționată, precum și aplicarea măsurii confiscării "extinse și totale" a averii.

De asemenea, propunerea legislativă prevede obligarea persoanelor condamnate pentru fapte de mare corupție la prestarea, 8 ore pe zi, 5 zile pe săptămână, a unei munci în folosul comunității.

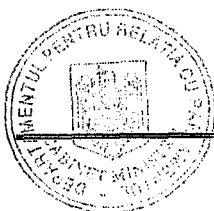
I. Mențiuni cu caracter general

După cum se cunoaște, cadrul legislativ în materia dreptului penal substanțial a fost supus recent unui amplu proces de reformă, actele normative adoptate fiind rezultatul cooperării inter-instituționale, cu implicarea puterii executive (Ministerul Justiției, celelalte ministere și autorități cu atribuții în domeniu), legislative și judecătorești (Consiliul Superior al Magistraturii, Înalta Curte de Casație și Justiție, Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție).

Astfel, domeniul dreptului penal material a fost modificat în mod substanțial, prin adoptarea și intrarea în vigoare a noului Cod penal (Legea nr. 286/2009), precum și a, Legii nr. 187/2012 pentru punerea în aplicare a Legii nr. 286/2009 privind Codul penal.

În acest context, atât conținutul, cât și regimul sancționator al infracțiunilor avute în vedere de propunerea legislativă a fost analizat de către o comisie de specialiști (practicieni și cadre didactice) cu ocazia elaborării noului Cod penal, noua abordare privind politica penală fiind dezbătută și însușită de către cele două camere ale

Parlamentului, noul Cod penal fiind adoptat prin Legea nr. 286/2009, publicată în Monitorul Oficial nr. 510 din 24 iulie 2009. Ulterior, viziunea stabilită de noul Cod penal a fost reconfirmată și cu ocazia dezbaterilor pe marginea Legii nr. 187/2012 pentru punerea în aplicare a Legii nr. 286/2009 privind Codul penal.

II. Conținutul propunerii legislative

Codul penal cuprinde o reșezare în limite normale a tratamentului sancționator. În acest sens, practica ultimului deceniu a demonstrat că nu mărirea exagerată a limitelor de pedeapsă este soluția eficientă pentru combaterea criminalității.

Într-un stat de drept, întinderea și intensitatea represiunii penale trebuie să rămână în limite determinate, în primul rând, prin raportare la importanța valorii sociale lezate pentru cei care înfrâng pentru prima oară legea penală, urmând să crească progresiv pentru cei care comit mai multe infracțiuni înainte de a fi definitiv condamnați și cu atât mai mult pentru cei aflați în stare de recidivă. De altfel, Codul penal cuprinde un regim sancționator mai sever pentru concursul de infracțiuni și recidivă.

Soluția de dorit nu este deci o majorare dusă la absurd a limitelor de pedeapsă, care nu face altceva decât să nesocotească ierarhia valorilor sociale într-o societate democratică.

Sancționarea faptelor de mare corupție cu detențiunea pe viață ca singură sancțiune este, în acest context, de neconceput în actualul sistem sancționator al Codului penal, în condițiile în care această pedeapsă este prevăzută de Codul penal, spre exemplu, pentru infracțiunea de genocid comisă pe timp de război.

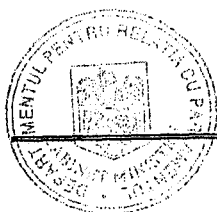
De asemenea, condamnarea unei persoane la pedeapsa detențiunii pe viață fără posibilitatea de liberare condiționată pune probleme de conformitate cu standardele CEDO.

Cu toate că aplicarea unei pedepse constând în condamnarea pe viață a unui infractor adult nu este în sine interzisă de articolul 3 sau incompatibilă cu acesta, Curtea de la Strasbourg a apreciat că aplicarea unei sentințe pe viață ce nu poate fi redusă poate ridica probleme în temeiul articolului 3 (printre altele, Nivette/Franța și Kafkaris/Cipru, nr. 21906/04, 12 februarie 2008):

Cităm în cele ce urmează Hotărârea în cauza Kafkaris/Cipru, nr. 21906/04, 12 februarie 2008:

"97. Aplicarea unei pedepse cu detențiunea pe viață unui infractor adult nu este, în sine, interzisă de sau incompatibilă cu articolul 3 sau orice alt articol al Convenției (a se vedea , printre altele , Kotälla v. Olanda , nr . 7994 / 77 , Decizia Comisiei din 06 mai 1978 , decizii și Rapoarte (DR) 14 , p 238 ; Bamber împotriva Regatului Unit , nr. 13183/87 , Decizia Comisiei din 14 decembrie 1988, DR 59 , p 235 , și Sawoniuk v . Regatul Unit (dec .), nr . 63716/00 , CEDO 2001 - VI) . În același timp , însă , Curtea a statuat că aplicarea unei pedepse cu detențiunea pe viață fără posibilitatea de reducere a pedepsei la un adult poate ridica o problemă în temeiul articolului 3 (a se vedea , printre altele , Nivette c. Franței

(dec.), Nr . 44190/98 , CEDO 2001 VII; Einhorn , citată anterior , Stanford v Regatul Unit (dec .), nr 73299/01 , 12 decembrie 2002 , . . și Wynne împotriva Regatului Unit (dec .), nr 67385/01 , 22 . . mai 2003).

98. Pentru a stabili dacă o condamnare pe viață într-o anumită situație poate fi considerată ireductibilă, Curtea a căutat să stabilească dacă un prizonier de viață poate fi spus să aibă orice perspectivă de eliberare.

(...) reiese din jurisprudența relevantă că existența unui sistem care prevede luarea în considerare a posibilității de eliberare este un factor care trebuie luat în considerare atunci când se evaluează compatibilitatea unui anumit sentință pe viață cu articolul 3.”

În ceea ce privește "confiscarea extinsă și totală a averii", menționăm că, în conformitate cu art. 112¹ din Codul penal, măsura de siguranță a confiscării extinse este aplicabilă, printre altele, pentru toate infracțiunile de corupție, infracțiunile asimilate acestora, precum și infracțiunile împotriva intereselor financiare ale Uniunii Europene. Aplicarea măsurii se face însă în limitele și condițiile strict detaliate prin prevederile Codului penal și ale Codului de procedură penală, cu respectarea principiului ocrotirii dreptului la proprietate privată, statuat în art. 44 din Constituție.

"Confiscarea extinsă și totală a averii" persoanelor condamnate pentru infracțiuni de corupție, fără respectarea condițiilor stabilite de art. 112 și art. 112¹ din Codul penal, adică fără a se proba legătura bunurilor confiscate cu infracțiunile comise sau o diferență între veniturile licite și valoarea bunurilor dobândite de către persoana condamnată este neconformă cu art. 44 alin. (8) din Constituție, care stabilește în că averea dobândită licit nu poate fi confiscată, iar caracterul licit al dobândirii se prezumă.

În ceea ce privește prevederea privind obligația persoanelor condamnate de a desfășura 8 ore pe zi, 5 zile pe săptămână, muncă în folosul comunității, sub supraveghere strictă, numai în locuri publice, considerăm de asemenea că nu se impune modificarea cadrului legal existent.

Regimul desfășurării muncii prestate de persoanele condamnate la pedepse privative de libertate este în prezent strict detaliat de către Legea nr. 254/2013 privind executarea pedepselor și a măsurilor privative de libertate dispuse de organele judiciare în cursul procesului penal, precum și prin HG nr. 1897/2006 pentru aprobarea Regulamentului de aplicare a Legii nr. 275/2006 privind executarea pedepselor și a măsurilor dispuse de organele judiciare în cursul procesului penal.

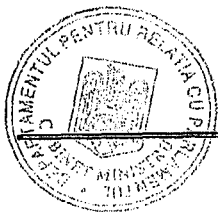
Potrivit art. 87 din Legea nr. 254/2013, persoanelor condamnate li se poate cere să desfășoare o muncă, ținându-se seama de calificarea, deprinderile și aptitudinile acestora, de vârstă, starea de sănătate, măsurile de siguranță, precum și de programele destinate sprijinirii formării profesionale a acestora¹.

Nu vedem așadar nici un motiv pentru stabilirea unui regim derogatoriu de desfășurare a muncii prestate în privința persoanelor condamnate pentru fapte de corupție.

¹ ART. 78 Dreptul la muncă

Persoanelor condamnate li se poate cere să muncească, în raport cu tipul regimului de executare,

În ceea ce privește stabilirea imprescriptibilității infracțiunilor de mare corupție, apreciem de asemenea că această modificare nu poate fi acceptată.

În prezent imprescriptibilitatea este prevăzută doar pentru infracțiunile de genocid, contra umanității și de război, cele contra vieții și infracțiunile contra integrității corporale sau sănătății. Ierarhia valorilor sociale, așa cum este ea consacrată de Codul penal impune păstrarea unor diferențe de regim sancționator, inclusiv în ceea ce privește prescripția răspunderii penale, între diversele categorii de infracțiuni.

Persoana, viața și integritatea acesteia reprezintă valoarea socială supremă ocrotită de către normele de drept penal, fiind astfel justificat ca faptele care vatamă atributul esențial al acesteia, viața, să beneficieze de un regim juridic special, materializat prin norme de ocrotire mai stricte decât în cazul celelalte valori sociale ocrotite de normele penale.

Nu se justifică așadar așezarea pe infracțiunilor de corupție pe același palier al protecției juridice cu infracțiunile contra vieții sau cele de genocid și crime împotriva umanității.

III. Concluzie:

Având în vedere cele de mai sus, apreciem că propunerea legislativă analizată **nu poate fi susținută.**

Cu deosebită considerație,

Pentru Ministrul Justiției Robert-Marius CAZANCIUC

Liviu Stancu secretar de stat

